Diari de la neu, 28/11/20

La situació de l'esquí a Europa i al Pirineu

La situació de l'esquí a Europa i al Pirineu *Autor/a: Diaridelaneu.cat*

Desconcert, decepció, frustració i fins i tot ràbia. Aquests podrien ser perfectament els adjectius sobre els sentiments que deuen estar experimentant empresaris, treballadors, alcaldes, esquiadors i tants altres agents implicats en el món de la neu de França. Unes reaccions que ben segur es deuen haver generat després que, aquest dijous passat, el Govern francès anunciés que les estacions d'esquí del país gal romandran tancades fins al mes de gener. I força més enllà del dia 1, pot ser fins al 15 del mateix mes.

Costa d'entendre però és així. Emmanuel Macron ha seguit el model impulsat per la cancellera Angela Merkel i tanca les estacions d'esquí com a mesura preventiva per evitar contagis i fer front així a la pandèmia. De res han servit les queixes, els manifestos i les crides a revocar la decisió que s'han fet públiques i notòries des del sector de la neu francès.

Esquiadors a Nova Zelanda aquest passat estiu (Facebook Mt Hutt).

Que Àngela Merkel vulgui tancar les estacions del seu país, on el pes del turisme de la neu no és tan important com a França i Àustria, es pot arribar a mig entendre, però que convidi o suggereixi que ho faci tot Europa no entra en la lògica. De moment només Itàlia s'ha apuntat a la consigna i també tancarà estacions fins més enllà de l'1 de gener. La campanya de Nadal, que suposa per a moltes valls alpines i del Pirineu entre el 20 o el 30% del negoci de la temporada, se'n va en orris.

En contrast, Àustria s'hi nega en rodó i així ho ha manifestat, a més de tenir l'aval de la Comissió Europea per prendre la decisió que es consideri més apropiada. Les glaceres alpines d'aquest país han estat obertes ininterrompudament des de l'octubre i aviat obriran les pistes més baixes.

Suïssa, que no forma part de la UE, també està començant a obrir les seves estacions d'esquí. De fet, les seves glaceres han estat obertes aquest estiu i continuen operatives en el que portem de tardor. D'acord que per a Suïssa i Àustria el turisme d'hivern i la indústria de l'esquí formen part dels fonaments de la seva economia, però és que Suècia i Finlàndia també obriran.

Més a prop nostre, al Pirineu andorrà, aragonès i català, la situació és d'incertesa, però amb reservada esperança. La informació que arriba en comptagotes és que es vol consensuar la decisió. O totes obren, o totes tanquen. I això és bo o dolent, si tenim present que la situació sanitària potser no és exactament la mateixa en els tres territoris? Dubtes altre cop.

Es pot donar el cas que obrin totes i que a pocs quilòmetres en línia recta hi hagi totes les estacions d'esquí del Pirineu francès tancades. Com ho viuran a les estacions de l'Alta cerdanya i el Capcir? S'imagina el senyor Macron amb quina gràcia ho viuran els empresaris i treballadors d'aquestes estacions? I la seva clientela? Com es distribuirà? Ens imaginem com ens ho prendríem des del Pirineu català si la situació fos a la inversa?

Després d'una setmana d'incerteses i dubtes, en la qual hem viscut una muntanya russa d'intencions poc clares acompanyades per notícies dels països de l'entorn ben poc afalagadores, ahir el Govern espanyol, via la seva ministra de Turisme, ReyesMaroto, va confirmar que la seva posició és, ara mateix i si no canvien d'opinió, que les estacions d'esquí obrin. Amb mesures preventives i sanitàries estrictes, però que obrin. El posicionament va en la línia de les declaracions del Ministre de Sanitat espanyol, Salvador Illa, assenyalant que el problema és en l'àprès-ski i no pas en l'esquí.

Menys clara és la posició de la Generalitat de Catalunya, on cap conseller ha obert boca per apostar obertament per una obertura segura i amb protocols de les estacions d'esquí. I les declaracions d'Alba Vergés, consellera de Sanitat del Govern català, sembla que van més en la línia de tancament que no pas d'obertura. La posició definitiva arribarà, segons s'insinuen per diferents vies, aquesta setmana vinent.

En l'actual context europeu i de pandèmia sobta molt que des del Govern català no hi hagi un pronunciament més clar i de reconeixement sobre la importància que la temporada de neu té al Pirineu. Una campanya que, recordem-ho, és vital per mantenir l'activitat econòmica al territori durant els pròxims 5 mesos.

I encara sobta més que no es tingui en compte que, prenent decisiions amb previsió, es pot apuntalar una campanya de Nadal de mínims i que això és compatible amb el control de la pandèmia. De què hauran servit, sinó, les inversions realitzades en prevencions sanitàries que s'han implementat fins ara a les estacions d'esquí, restaurants i hotels del Pirineu? I a les empreses de transport, escoles d'esquí, botigues de venda i reparació i tantes altres activitats econòmiques paral·leles? I l'experiència de l'estiu?

Esperem i desitgem que les autoritats catalanes es recordin ara més que mai de les seves promeses sobre la necessitat de consolidar al Pirineu en la seva economia, demografia i reequilibri territorial i que tantes vegades els hem escoltat de la seva boca. Aquesta és una bona oportunitat per fer compatible l'economia i la sanitat, recordant que això és possible i que així ens ho han demostrat aquest passat estiu a l'hemisferi sud i a les glaceres alpines.

Només és qüestió de convenciment i d'exigir responsabilitat i mesures de control estrictes que des del Pirineu i el món de la neu ja hem deixat clar que estem disposats a seguir.

Accés al telecabina de La Molina aquest estiu (arxiu).